

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Justa, Justa

Malsch, Johann Caspar

[Durlaci], 1712

[urn:nbn:de:bsz:31-2387](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-2387)

31

JUSTA JUSTA,
Quæ
in funere
VIRI
Præstrenui ac Nobilissimi,
DOMINI
MICHAELIS
BULYOWSKJ

de Dulycz, seu Gyulafalva,
Inclyti Regni Hungariæ Comitatus Novogorodensis
jurati Assessoris:

Serenissimo Principi Bada-Durlacensi &c,
ab Consiliis Sacris,

Illustris Gymnasii Durlacensis

PRO-RECTORIS,

ac
Philosophiæ Activæ, Historiarum & Matheos
Professoris Publ.
meritissimi,

d. 23. Aug. 1712. beatè defuncti,
ac deinde

seq. d. 26. ejusdem Mensis consuetis solennitatibus elati;
piis manibus *meritissimi Viri* exhibere
voluit, debuit

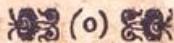
Illustre Gymnasium Durlacense,

Interprete

Joan. Caspare Malschio, Eloq. Poëf. & Gr. Ling. Prof.
ejusdem nobilissimi Viri olim Discip. ac tandem Collega.

Typis & literis Theodori Hechtii, Typogr. Aulici.

(1712)

DULYCII cineres, ac frigida membra sepulti,
 Quicquid & æthereas Virtus transcriptit ad arces,
 Atque oculis hominum, & spiritalibus abstulit auris:
 Quicquid id est, tacitæ quod muta cubilia Lunæ,
 Matutæque thorum pernicibus exiit alis:
 Huc ades, ô felix, nec adhuc nostri immemor ingens
Nobilis Umbra Viri! seu Te jam labe solutum
 Corporis astrorum retinet chorus, aurea cœli
 Sidera mirantem; sive intimus ætheris hospes
 Ante Deum mediis in millibus, abdita lustras
 Sacra poli, fruerisq̃ue Deo, nec adire parentem
 Cœlituum dubitas. Nostri monumenta doloris
 Aspice; si qua vacas; si qua est Tibi mutua nostri
 Cura relicta super; si quid de funere restat
 Egelido, quod non morborum examina, quod non
 Letiferæ febres, vel edax abolere senectus
 Sustinuit. Tristem Te plangimus ante pheretrum,
 Exuviasq̃ue Tuas, & mœsta voce cîemus
 Ad tumulum manes, tumuloq̃ue novissima dona
 Inferiasq̃ue damus. Bifido de vertice Pindi
 Primus it immixtis hirsuta per ora capillis
 Phœbus, inops animi, tristiciq̃ue incincta cupressu
 Tempora concutiens, superos testatus & astra
 Heu mihi! clamat, ubi es? qua Te regione requiram?
 Qua sequar, ô ingens desertæ gloria Cyrrhæ?
 Occulitq̃ue caput: Parnassides uvida musæ
 Serta gerunt lacrymis, & quales educat orbis
 Alter, ubi tepidus terras irrorat Eous,
 Sanguinis Oebalii flores, Cyniraq̃ue potente,
 Liriopeq̃ue satos. Atris in vestibus omnes,
 Velatæq̃ue peplo sævi manifesta doloris
 Signa ferunt Artes. Toto Facundia vultu

Palli-

Pallida, tunsa sinus, & comtos sciffa capillos
 Ingenti luctu stupefacta obmutuit amens.
 Orpheus obstupuit, nulli memorantur amores ;
 Muta jacent passim septem discrimina vocum ;
 Pythagoræque *Canon*, & Apolline digna magistro,
Dulycia fabricata manu, *Chelys* ic̄ta filefcit.
 Quid loquar, ut canos turpans in pulvere crines
 Nobilitas Generis, titulis in signis avitis,
 Adgemit, & tacite, Quid sit Domus inclyta, quid sit
 Clarus, ait, sanguis, Mors solaque & unica nescit.
 Fallimur? an etiam circum feralia tumbæ
 Claustra sedent Divæ? Rectum Pietasque Fidesque
 Gnavaque Sedulitas, & mens ignara dolorum,
 Et vigiles olim (sed quas nunc condidit atra
 Horrida Nox umbra) musarum in commoda curæ,
 Luctus ubique sonat, gelidamque fluentibus urnam
 Perfundunt lacrymis, intabescuntque dolendo.
 Ipsa sed ante alias, tanto mæstissima casu,
Musica, quæ posito sensim squallore, situque
 Sustulit os cælo nitidum, vocemque canoram:
 Ipsa suæ metuens præfagia mentis, An, inquit,
 Ira poli nobis telum fatale minatur?
 Exitiumque parat? viden' ut super omnia Princeps
 Mœret, & ut fidi letho commotus amici
 Signa dolentis habet? desideriumque Tuarum
 Virtutum superest, & post solemnia Pompæ
 Exequiasque Tuas ac lamentabile Funus
 Durat amor luctusque Tui. Sed Te ardua cœli
 Regia, qua tota est candore notabilis ipso,
 Jam tenet, humanæ jam vitæ incommoda vides:
 Jam Tibi parta quies; jam sidera vasta terenti
 Ultro sub pedibus Nimbi que Austri que madentes
 Terroresque Metusque & inexorabile lethum
 Fataque victa jacent. Jam dia luce coruscus
 In medio procerum testudine radis eburna
 Sacrum augustum ingens & non imitabile carmen.

Sal-

Salve, *Dulyczi*, quamvis astra inter, & alti
 Semideos erras non ultimus incola cœli,
 Ne tamen & nostræ spernas præconia laudis,
 Parva quidem, cineri sed non indebita vestro
 Dum pia justa damus. Si quid modo carmina possunt,
 Si quid habent vates; si quis, quo nostra calente
 Pectora concipiunt focii commercia cœli,
 Spiritus intus agit: Non Te cariosa vetustas,
 Non Te tempus edax, vel inexsaturabile lethum
 Eripiet nobis. Fruitur jam numine & astris
 Pars animæ potior; Famæ pars altera cessiit;
 Umbram animæ nobis tellus subduxit; in ipso
 Vertice sed tumuli properans, me vate, viator
 Hæc oculo properante leget: *Defecta quiescunt*
Hic magni ossa Viri, quo vix celebratio alter,
Sive movere Chelyn digitis, seu dicere carmen,
Aut radiis orbem describere; prorsus ad unguem
Factus homo, justiq; tenax, teres atq; rotundus,
Finibus Hungaria Rhenanas missus ad oras.

